

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2006. december 14.*

A T-81/03., T-82/03. és T-103/03. sz. egyesített ügyekben,

a **Mast-Jägermeister AG** (székhelye: Wolfenbüttel [Németország], képviseli: C. Drzymalla ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: J. García Murillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a **Licorera Zacapaneca SA** (székhelye: Santa Cruz [Guatemala], képviselik: L. Corno Caparrós és B. Uriarte Valiente ügyvédek),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2002. december 19-i (R 412/2002-1. sz. és R 382/2002-1. sz. ügy), valamint 2003. január 14-i (R 407/2002-1. sz. ügy), a Licorera Zacapaneca SA és a Mast-Jägermeister AG közötti felszólalási eljárások ügyében hozott határozata ellen benyújtott három keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, E. Martins Ribeiro és K. Jürimäe bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. március 3-án (T-81/03. és T-82/03. sz. ügy), illetve 2003. március 19-én (T-103/03. sz. ügy) benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 14-én (T-81/03. és T-82/03. sz. ügy), valamint 2004. december 15-én (T-103/03. sz. ügy) benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. december 15-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel az ügy felfüggesztésének tárgyában hozott 2003. június 16-i, december 5-i és 2004. április 22-i határozatokra,

tekintettel az ügyek 2006. június 1-jén történt egyesítésére,

tekintettel a szóbeli szakaszra és a 2006. július 13-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ 1998. november 13-án a Licorera Zacapaneca SA a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján három közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- ² A lajstromoztatni kívánt három védjegy (a továbbiakban együtt: bejelentett védjegyek) az alábbi ábrás védjegyek, amelyek a fekete, arany, fehér, illetve kizárólag

a T-81/03. és T-103/03. sz. ügyekben bejelentett védjegyekkel kapcsolatban, a vörös szín tekintetében kerültek bejelentésre:

(T-81/03. sz. ügy)

(T-82/03. sz. ügy)

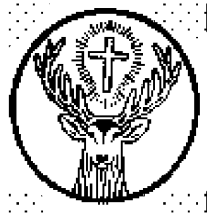
(T-103/03. sz. ügy)

3 A védjegybejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. július 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 32. és 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették. Még pontosabban, a védjegybejelentés árujegyzékében, melyet a beavatkozó 2000. február 7-én korlátozott, az alábbi áruk szerepeltek:

- 32. osztály: „ásványvizek és szénsavas vizek, egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz”;

- 33. osztály: „Rum, rum alapú likőrök, pálinka”.

4 A T-81/03. és T-82/03. sz. ügyek tárgyát képező két közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 1999. november 8-i, 88/99. számában hirdették meg.

- 5 1999. november 24-én a 40/94 rendelet 42. cikkének (1) bekezdése alapján a Mast-Jägermeister AG két felszólalást nyújtott be ezen védjegybejelentések ellen. A felszólaló felszólalásait a felperes korábbi, alábbi ábrás védjegyére (a továbbiakban: korábbi védjegy) alapozta, amely 1998. október 16-án a 337 337. számon került lajstromozásra:

- 6 A korábbi védjegy a Nizzai Megállapodás szerinti 18., 25., 32. és 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában került lajstromozásra, az alábbi leírással:
- 18. osztály: „Esernyők, napernyők”;
  - 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők, kalapárúk”;
  - 32. osztály: „Alkoholmentes italok”;
  - 33. osztály: „Borok, habzóborok, gyümölcsborok, gyümölcsös habzóborok, szeszes italok”.

- 7 A felszólaló felszólalásának alátámasztására a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy azonosságára, illetve a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében köztük fennálló összetéveszthetőségre hivatkozott.
- 8 A beavatkozónak a T-103/03. sz. ügy tárgyát képező, harmadik védjegybejelentése a *Közösségi Védjegyértesítő* 2000. május 15-i 38/2000. számában került meghirdetésre.
- 9 2000. május 31-én a felperes felszólalást nyújtott be ezen védjegybejelentés ellen, melyet az 5. pontban hivatkozott korábbi védjegyre, valamint az 1998. október 15-én a 135 228. számon lajstromozott, alábbi korábbi közösségi ábrás védjegyre (a továbbiakban: második korábbi védjegy) alapított:

- 10 A második korábbi védjegy a Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában került lajstromozásra, az alábbi leírással: „alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)”.

- 11 A felszólaló felszólalásának alátámasztására a bejelentett védjegy és a két korábbi védjegy azonosságára, illetve a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében köztük fennálló összetéveszthetőségre hivatkozott.
- 12 A felszólalások okait bemutató három közleményében, melyeket 2000. június 2-án (T-81/03. sz. ügy), április 27-én (T-82/03. sz. ügy) és november 3-án (T-103/03. sz. ügy), illetve postai úton 2000. szeptember 27-én nyújtott be (T-81/03. és T-82/03. sz. ügy), a felperes a Németországban 1994-ben és 1999-ben végzett közvélemény-kutatás eredményeire hivatkozott. Az 1994-es közvélemény-kutatás eredménye szerint a felnőtt német lakosság 88%-a a Jägermeister márkát alkoholtartalmú italokhoz társítja. Az 1999-es közvélemény-kutatás szerint a német lakosság 70%-a képes arra, hogy a „Jägermeister” megnevezést és a fekete-fehér szarvasfej-ábrázolást kapcsolatba hozza egymással.
- 13 2002. március 25-i (T-81/03. sz. ügy), február 27-i (T-82/03. sz. ügy) és március 14-i (T-103/03. sz. ügy) három határozatával a felszólalási osztályok helyt adtak a felszólalásoknak, és teljes egészében elutasították a három védjegybejelentést azzal az indoklással, hogy tekintve, hogy az ütköző áruk részben azonosak, részben pedig hasonlóak, Spanyolországban fennáll az összetévesztés veszélye. A felperes által benyújtott két közvélemény-kutatással kapcsolatban a felszólalási osztályok úgy vélték, hogy az 1994-es kutatás nem releváns, lévén az a Jägermeister védjegy, és nem a korábbi védjegy piaci ismertségére vonatkozik. Az 1999-es közvélemény-kutatással kapcsolatban a felszólalási osztályok, a T-81/03. sz. és T-82/03. sz. ügyek tárgyát képező felszólalásokra vonatkozó határozataikban megállapították, hogy a felszólalás kiegészítésére nyitva álló határidőn belül a felperes nem nyújtotta be a megkérdezett személyeknek felmutatott rajz másolatát. A T-103/03. sz. ügy tárgyát képező felszólalásra vonatkozó határozatában a felszólalási osztály nem vette különösebben tekintetbe ezt a közvélemény-kutatást, noha annak minden elemét benyújtották a rendelkezésre álló határidőn belül, egyrészt azon okból, hogy ebben nem nyert bizonyítást, hogy a többi, Spanyolországon kívüli területen a „venado especial” szóelem azonos hatást gyakorol a fogyasztókra, mint ebben az országban, másrészt, hogy a Spanyolországban fennálló összetévesztés veszélye elegendő a vitatott védjegybejelentés egészében történő elutasításához. Végezetül pedig a

felszólalási osztály ugyanezen határozatában vizsgálatát az ezen ügy tárgyát képező bejelentett védjegy és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőségre összpontosította, és nem végezte el a bejelentett védjegy és a második korábbi védjegy összehasonlítását.

- 14 2002. április 25-én (T-82/03. sz. ügy) és május 10-én (T-81/03. és T-103/03. sz. ügy) a beavatkozó a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján a felszólalási osztályok fent hivatkozott határozataival szemben három fellebbezést nyújtott be.
- 15 2002. december 19-i (a későbbi T-81/03. sz. kereset tárgyát képező R 412/2002-1. sz. fellebbezés és a későbbi T-82/03. sz. kereset tárgyát képező R 382/2002-1. sz. fellebbezés), valamint a 2003. január 14-i (a későbbi T-103/03. sz. kereset tárgyát képező R 407/2002-1. sz. fellebbezés) határozataival (a továbbiakban együttesen: megtámadott határozatok) az OHIM első fellebbezési tanácsa helyt adott a beavatkozó fellebbezéseinek, és következképpen elutasította a felperes felszólalásait. A megtámadott határozatokat 2003. január 2-án (T-81/03. és T-82/03. sz. ügy), valamint január 20-án (T-103/03. sz. ügy) kézbesítették.
- 16 A fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy egyes, a 32. és 33. osztályba tartozó ütköző áruk hasonlósága ellenére sem kell feltétlenül úgy vélni, hogy a bejelentett védjegyek és a korábbi védjegy között összetéveszthetőség áll fenn a nagyközönség körében a Közösség bármely részében, mégpedig az ezen védjegyek közötti vizuális és hangzásbeli különbségeknek, valamint számottevő fogalmi hasonlóság hiányának következtében. Ezen, főként a megjelölések fellebbezési tanács által végzett összehasonlításán alapuló megállapítást erősítheti a szarvas- vagy szarvasfej-rajz italok egy csoportjának tekintetében történő gyakori használata, amint azt bizonyítja nyolc közösségi védjegy, valamint az Egysült Királyság védjegylajstromában a fellebbezési tanács által saját kezdeményezésre végzett kutatás.

- 17 A felperes által benyújtott két közvélemény-kutatással kapcsolatban a fellebbezési tanács 2002. december 19-i határozataiban (T-81/03. és T-82/03. sz. ügy) helyben hagyta, lényegét tekintve és azonos okokból, a felszólalási osztály vonatkozó álláspontját. 2003. január 14-i határozatában (T-103/03. sz. ügy) a fellebbezési tanács ugyancsak megerősítette a felszólalási osztály álláspontját, mely szerint az 1994-es közvélemény-kutatás nem bír relevanciával. Az 1999-es közvélemény-kutatással kapcsolatban a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy annak eredményei nem mutatják, hogy a német fogyasztó másképp észlelné egy szarvasfej-ábrázolást, mint a felperes védjegyét alkotó „venado especial” idegen szavakkal kísért szarvasfej-ábrát. A fellebbezési tanács álláspontja szerint ebben az esetben nehezen hihető, hogy a fogyasztók a szóban forgó ábrához továbbra is a felperes egyik áruját (Mast-Jägermeister) kapcsolják. Következésképpen, noha a fellebbezési tanács elírmerte, hogy a korábbi védjegy erősebb megkülönböztető képességgel rendelkezik Németországban, ebből korántsem következik, hogy a német fogyasztóközönség a bejelentett védjegyet összetévesztené a felperes áruira jellemző szarvasfejjel. Végezetül, ugyanezen határozatában a fellebbezési tanács megerősítette a felszólalási osztály okfejtését arra vonatkozóan, hogy az összetéveszthetőség mérlegelése során ezen ügyben kizárólag a fenti 5. pontban hivatkozott korábbi védjegyet kell tekintetbe venni, mivel az áll a legközelebb a bejelentett védjegyhez. Ugyanis, amennyiben fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy között, felesleges a második korábbi védjegy vizsgálata. Illetve megfordítva: amennyiben az összetévesztés veszélye a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy között nem áll fenn, ilyen összetéveszthetőség szükségképpen kizárt a bejelentett védjegy és a második korábbi védjegy között.

A felek kérelmei

- 18 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;
  - az alperest kötelezze a költségek viselésére.

19 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- elsődlegesen:
  - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;
  - a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére, vagy valamennyi felet kötelezze saját költségei viselésére;
- másodlagosan:
  - utasítsa el a kereseteket;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

20 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a kereseteket;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

- 21 A tárgyalás folyamán az OHIM elállt azon kérelmétől, hogy az Elsőfokú Bíróság a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére, amennyiben a keresetnek helyt ad, és pontosította, hogy abban az esetben az Elsőfokú Bíróság valamennyi felet kötelezze saját költségei viselésére. Az Elsőfokú Bíróság tudomásul vette ezt a módosítást a tárgyaláson készített jegyzőkönyvben.
- 22 A tárgyalás során a beavatkozó kérelmeit kiegészítette azzal, hogy az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze a beavatkozó költségeinek viselésére abban az esetben, ha a megtámadott határozatokat hatályon kívül helyezi. A beavatkozó azzal indokolta e kereseti kérelmét, hogy az OHIM elsődleges kérelmével csatlakozott a felperes megtámadott határozatok hatályon kívül helyezése iránti kérelméhez. Márpedig a Bíróság C-106/03. P. sz., Vedral kontra OHIM ügyben 2004. október 12-én hozott ítéletének (EBHT 2004., I-9573. o.) 26. pontjából következik, hogy az OHIM ezen álláspontja veszélyezteti a beavatkozó jogos bizalmát, mellyel elvárja, hogy az OHIM az Elsőfokú Bíróság előtt védje saját fellebbezési tanácsainak határozatát. Az Elsőfokú Bíróság tudomást vett ezen módosításról a tárgyalás során felvett jegyzőkönyvben.

Az OHIM elsődleges kérelmeinek elfogadhatóságáról

A felek érvei

- 23 Az OHIM úgy véli, hogy a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló elsődleges kérelmei elfogadhatóak. E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, amelynek értelmében nem várható el az OHIM-tól, hogy módszeresen védje a fellebbezési tanácsok valamennyi megtámadott határozatát, ugyanakkor semmi sem akadályozza abban, hogy csatlakozzon a felperes kérelméhez, vagy a határozatot az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízza (lásd az Elsőfokú Bíróság T-107/02. sz., GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals [BIOMATE] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1845. o.] 34. és 36. pontját).

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 24 Meg kell állapítani, hogy elsődleges kérelmeivel az OHIM a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését kéri az Elsőfokú Bíróságtól. Kérelmei alátámasztására az OHIM olyan érveket mutat be, amelyek annak bemutatását célozzák, hogy a fellebbezési tanács tévedett, amikor tagadta, hogy jelen ügyben fennállna az összetévesztés veszélye.
- 25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanácsnak egy felszólalási eljárás keretében hozott határozata elleni keresettel kapcsolatos eljárásban az OHIM nem jogosult az Elsőfokú Bíróság előtt képviselt álláspontján keresztül a jogvitának a védjegybejelentő és a felszólaló állításaiból adódó kereteit megváltoztatni (lásd a fenti 22. pontban hivatkozott Vedral kontra OHIM ügyben hozott ítélet 26. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-466/04. és T-467/04. sz., Dami kontra OHIM – Stilton Cheese Makers [GERONIMO STILTON] ügyekben 2006. február 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2006., II-183. o.] 29. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 26 Ugyanakkor ebből az ítélkezési gyakorlatból nem következik, hogy az OHIM-től elvárható, hogy módszeresen védje a fellebbezési tanácsok valamennyi megtámadott határozatát. Ugyanis ha az OHIM valóban nem rendelkezik keresethatósági joggal, amely szükséges ahhoz, hogy keresetet nyújtson be valamely fellebbezési tanácsának határozata ellen, fordított esetben sem kötelezhető arra, hogy a fellebbezési tanácsok minden megtámadott határozatát szisztematikusan megvédje, illetve nem köteles valamennyi, ilyen határozat ellen irányuló kereset elutasítását kérelmezni (a fenti 23. pontban hivatkozott BIOMATE-ítélet 34. pontja és a fenti 25. pontban hivatkozott GERONIMO STILTON ítélet 30. pontja).
- 27 Az OHIM-ot tehát semmi sem akadályozza abban, hogy csatlakozzon a felperes kérelméhez, vagy a határozatot az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízsa; emellett az Elsőfokú Bíróság tájékoztatása érdekében minden olyan érvet előterjeszthet, amelyet a fenti 32. pontban említett küldetése keretében megfelelőnek tart (a fenti 23. pontban hivatkozott BIOMATE-ítélet 36. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-379/03. sz., Peek & Cloppenburg kontra OHIM [Cloppenburg] ügyben 2005. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4633. o.] 22. pontja és a fenti 25. pontban hivatkozott GERONIMO STILTON-ítélet 31. pontja).

- 28 Ugyanakkor az OHIM nem kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását a keresetlevélben nem szereplő ponttal kapcsolatban, és nem terjeszthet elő a keresetlevélben fel nem hozott jogalapot (lásd e tekintetben a fenti 22. pontban hivatkozott Vedial-ítéletének 34. pontját, a fenti 27. pontban hivatkozott Cloppenburg-ítélet 22. pontját és a fenti 25. pontban hivatkozott GERONIMO STILTON-ítélet 32. pontját).
- 29 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy elsődleges kérelmei keretén belül az OHIM kizárólag olyan érveket terjesztett elő, amelyek a felperes kérelmeit támasztják alá, melyek szerint a fellebbezési tanács tévedett, amikor úgy vélte, nem áll fenn az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között, legalábbis Spanyolországban nem. Következésképpen az OHIM által előterjesztett elsődleges kérelmek, valamint az ezek alátámasztására szolgáló érvek elfogadhatóak, mivel nem mutatnak túl a felperes által előterjesztett kereseti kérelmek és jogalapok keretén.

Az ügy érdeméről

- 30 A felperes minden ügyben két jogalapra hivatkozik, melyek közül az első a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből, a második pedig ugyanezen rendelet 73. cikkének megsértéséből ered. Elsőként az első jogalapot kell megvizsgálni.

A felek érvei

- 31 A felperes, az összetéveszthetőség értékelésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatra hivatkozva megállapítja, hogy mivel a korábbi védjegy közösségi védjegy, az

összetéveszthetőség értékelése során az Európai Unió egész vásárlóközönségének nézőpontjába kell helyezkedni. Ugyanakkor, amint az a 40/94 rendelet 8. cikkének (4) bekezdéséből következik, elegendő, hogy ez az összetévesztés veszélye az Európai Unió egy jelentős részében, például valamely tagállam területének egészén álljon fenn.

32 A felperes úgy véli, a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az érintett áruk azonosak vagy hasonlóak. Ugyanakkor bírálja a megjelölések fellebbezési tanács által végzett összehasonlítását.

33 E tekintetben a felperes úgy véli először is, hogy a fellebbezési tanács túlzott jelentőséget tulajdonított a „venado” szónak, illetve a T-103/03. sz. ügyben a „venado especial” szavaknak. A szó spanyol jelentését (szarvas) tekintve az a spanyol nyelvű fogyasztó számára egyszerűen leírja a bejelentett védjegyekben szereplő ábrát. Ez az ábra méreténél fogva domináns helyzetben van a bejelentett védjegyekben. Így, az ábrás elem tisztán leíró jellegével összefüggésben a „venado” szó a spanyol nyelvű fogyasztók szempontjából nem bírhat markáns jelleggel. Az „especial” szónak, amely kizárólag a T-103/03. sz. ügy tárgyát képező bejelentett védjegyben szerepel, nincs más jelentése, mint a „speciális”, következésképpen az érintett közönség arra utaló jelzéseként érzékeli, hogy az érintett áru ugyanazon gyártó javított vagy módosított áruja. Hasonló fogalmakat gyakorta használnak, és azok sem bírnak megkülönböztető képességgel.

34 A spanyol fogyasztók körén kívül sem tagadható az ütköző megjelölések közötti hasonlóság, mivel mindegyik bejelentett védjegyben jelen van a „venado” elem. A felperes álláspontja szerint, mivel a korábbi védjegy kizárólag egy ábrás elemből áll, a korábbi vegyes, vagyis szó- és ábrás védjegy ábrás eleme vezet az összetéveszthetőséghez. Ezen utóbbi védjegy szövelemme természetesen még inkább fokozhatja az összetéveszthetőséget, mint jelen esetben, amelyben ez az elem fogalmilag a bejelentett védjegyek ábrás elemének felel meg. Ugyanakkor a felperes úgy véli, hogy a későbbi vegyes megjelölés szövelemme semmi esetre sem képes kiemelni a különbséget e megjelölés és a korábbi, szövelemmet nem tartalmazó védjegy között,

mivel ezen szóelem összehasonlítása a korábbi ábrás védjeggyel már eleve kizárt. Ugyanis, a felperes álláspontja szerint, a vásárlóközönség a korábbi védjegy emlékezetében őrzött képét fogja összehasonlítani a későbbi védjegy ábrás elemével. E kérdés ettől eltérő értékelése egyértelműen és egyszerűen a korábbi ábrás megjelölés már-már azonosságig való ismétlésének lehetővé tételéhez vezetne olyan esetben, amikor bármilyen szóval összekapcsolják, beleértve az ábrás megjelölés egyszerű szóbeli leírását is.

- 35 A felperes álláspontja szerint jelen ügy eltér attól az esettől, amikor úgy a korábbi védjegy, mint a bejelentett védjegy szó- és ábrás elemek összetételéből áll. Ez esetben ugyanis arra kellene következtetni, hogy a korábbi védjegy szóeleme olyannyira erőteljes, hogy az érintett vásárlóközönség e védjegyet kizárólag annak szóelemén keresztül jegyzi meg, egy későbbi szó- és ábrás megjelöléssel szembesülve pedig kizárólag az ütköző megjelölésekben foglalt szóelemeket veszi tekintetbe meghatározó módon.
- 36 Ebből következik, hogy az ütköző megjelölések összehasonlítása során a bejelentett védjegyek ábrás elemét mint meghatározó elemet kell tekintetbe venni, annál is inkább, mert az általa érintett áruk mindennapos használati tárgyak, amelyeket elsősorban ránézésre vásárolnak, ami különleges jelentőséget nyújt az ábrás elemnek.
- 37 Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen vette tekintetbe ebben az összefüggésben a bejelentett védjegyek színösszeállítását. Ugyanis a korábbi fekete-fehér védjegy lajstromozása magában foglal valamennyi színösszeállítást, beleértve az arany színt a bejelentett védjegyek köralakú szegélyhez és szarvasfejének kontúrjához történő használatára. Az, hogy a T-103/03. sz. ügyben szereplő bejelentett védjegy fekete és vörös vonalakkal álló keretbe van írva, így

címke képét sugallhatja, ugyancsak nem bír relevanciával. Mivel e keret formája geometriai alapforma, az érintett vásárlóközönség nem tulajdonít neki jelentőséget. Továbbá a második korábbi védjegyet ugyancsak egy címke alkotja, és a korábbi védjegyet gyakorta ugyancsak címkére nyomják.

- 38 Harmadsorban a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács túlságosan nagy jelentőséget tulajdonított a bejelentett védjegyek és a korábbi védjegy részletei közötti különségeknek a köztük fennálló nagy hasonlóságokkal szemben. Márpedig az érintett vásárlóközönség kizárólag az ábrás megjelölések hozzávetőleges képét őrzi meg emlékezetében, nem pedig azok részleteit, például, hogy a bejelentett védjegyben a szarvas szőre elnagyolt, feje pedig metszetszerű, míg a bejelentett védjegyek nem mutatnak fel ilyen jellegzetességeket. Ugyanez vonatkozik a szarvasagancsra, amely a bejelentett védjegyekből hiányzik, míg a korábbi védjegyben teljes egészében megvan, vagy arra az aranyozott keresztre, amely a bejelentett védjegyekben nem szepel, míg a korábbi védjegyben igen.
- 39 A felperes megállapítja, hogy a korábbi védjegy által keltett összbenyomás egy kör belsejében közvetlenül az őt szemlélő felé forduló szarvasfej portrészzerű megjelenítésével jellemezhető. A képzeletbeli vonal, amely a szarvas homlokától indul, orrán majd pofáján keresztül haladva függőleges irányban egészen az állat nyakáig húzódik. A fülek ettől a függőleges vonaltól körülbelül 45 fokban helyezkednek el, míg az agancs közvetlenül a fülek mögül indul.
- 40 A bejelentett védjegyekre szintén ilyen képzeletbeli egyenes vonal jellemző, amely a szarvas homlokától indulva, orrán, majd pofáján keresztül haladva függőleges irányban egészen az állat nyakáig húzódik, és a nyak felé hajlik. Ezen túl a szarvas fülei ugyancsak e függőleges vonaltól körülbelül 45 fokban helyezkednek el, és az agancs szintén közvetlenül a fülek mögül indul. Végül, úgy a bejelentett védjegyekben, mint a korábbi védjegyben, a szarvasfejet a nyak szintjén egy kör metszi, a két rajzot nagy szimmetria jellemzi, és mindkettő egy szarvasfej stilizált

ábráját jeleníti meg, csupán az absztrakció mértéke nagyobb a bejelentett védjegyek esetén. A fellebbezési tanács álláspontjával ellentétben a körök, amelyekben belül a két szarvasfej megjelenik, nem egyszerű díszítő kiegészítők, hanem el is határolják a két képet, és megadják azok formáját. Ez az elem fokozza az ütköző megjelölések összbemutatója közötti hasonlóságot. Ugyanakkor a két bejelentett védjegyben (T-81/03. és T-103/03. sz. ügy) szereplő szögletes keret csupán az érintett vásárlóközönség által nem érzékelhető díszítő kiegészítő.

- 41 Szembeötlő ugyanakkor, hogy a bejelentett védjegyekben szereplő szarvasfej a korábbi védjegyekben foglalt szarvasfejhez enyhén közelítő ábrának tűnik. Ugyanis ha a korábbi védjegyben szereplő szarvasfej képét felnagyítottuk a szarvasfejre közelítve, a szarvasagancs ugyancsak a körön kívül tűnik el. Ez a hatás növeli az ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőséget azon tökéletlen kép folytán, melyet az érintett vásárlóközönség emlékezetében őriz a fenti megjelölésekről.
- 42 A felperes azt állítja továbbá, az, hogy a bejelentett védjegyekben nem szerepel glóriával övezett kereszt, még nem alapozza meg kellő módon a megjelölések közti elegendő különbséget. Másrészt a sugarak képe jelen van a bejelentett védjegyekben, főként az e védjegyek ábrás elemének részét képező körben. Másrészt a bejelentett védjegyeket a korábbi védjegy modernizációjának lehet tekinteni. A fellebbezési tanács tévesen utasította el ezen utóbbi érvet azon okból, hogy a megjelölések közti különbségek túlságosan hangsúlyosak. A felperes álláspontja szerint, az általa bemutatott elemek fényében, e különbségek csekély súllyal bírnak a megjelölések közötti hasonlósághoz képest. Továbbá a beavatkozó korábbi védjegyei jól mutatják, hogy ő maga is modernizálta saját megjelölését.
- 43 Ráadásul jelen ügy különbözik a Bíróság C-251/95. sz., SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletétől (EBHT 1995., I-6191. o.). Először is, ebben az ügyben a Bíróságnak előzetes döntéshozatali kérdést kellett megválaszolnia, és nem

kellett állást foglalnia az ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőség tárgyában. Másodsorban, ellentétben a „sablè” szóra vonatkozóra, jelen ügyben a „venado” szót a spanyol nyelvű világban „szarvasként” értik, következésképpen nem rendelkezik önálló jelentéssel a szóban forgó védjegyek összehasonlításának keretén belül, mivel leíró jellegű a bejelentett védjegyekben szereplő kép tekintetében. Harmadsorban a „sablè” szót a védjegy ábrás eleme magában foglalja, míg a bejelentett védjegyekben a „venado” szó az ábrás elemtől elkülönülten jelenik meg. Negyedsorban és mindenekelőtt, jelen ügyben a védjegyek hasonlósága nem korlátozódik csupán a szóban forgó motívumok hasonlóságára, hiszen jelentős hasonlóság mutatkozik e motívumok megjelenítésének módjában is.

44 Egyébiránt az, hogy az OHIM három különböző és különböző összetételű felszólalási osztálya egymástól függetlenül arra a következtetésre jutott, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett védjegyek és a korábbi védjegyek között, bizonyítja, hogy erős érvek szólnak az összetéveszthetőség mellett. Továbbá, a harmadik felszólalási osztály 2002. december 12-i 3006/2000. sz. határozatában is hasonló következtetésre jutott.

45 Utolsósorban pedig a felperes úgy véli, hogy tekintettel az ütköző megjelölések hasonlóságára, nem szükséges a korábbi védjegy jelentős megkülönböztető képességének bizonyítása.

46 A felperes mindenesetre megállapítja, hogy noha természetesen igaz, hogy, a T-81/03. és T-82/03. sz. ügyekben nem nyújtotta be a megjelölt határidőn belül azt az ábrás megjelölést, amely az 1999-ben végzett második közvélemény-kutatás alapját képezte, 2000. szeptember 27-én a felszólalási osztály előtt benyújtott beadványában ugyanakkor leírta ezt a megjelölést oly módon, hogy semmi félreértés ne lehessen e tekintetben a felek között. A beavatkozó egyébként tökéletesen megértette a közvélemény-kutatás tartalmát és alapját, és nem is vitatta annak eredményét, mindössze arra a tényre hivatkozott, hogy a közvélemény-kutatás kizárólag Németországra korlátozódott. A T-103/03. sz. üggyel kapcsolatban, amelynek keretén belül a közvélemény-kutatás tárgyát képező megjelölést határidőn

belül nyújtották be, a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács helytelenül használta a jogot, amikor eltekintett attól, hogy e közvélemény-kutatás eredményét tekintetbe vegye, azon indokkal, hogy az nem érinti a vásárlóközönségnek a „venado especial” szóelemet tartalmazó megjelöléssel szemben tanúsított reakcióját. A felperes azt állítja végezetül, hogy a közvélemény-kutatás alapját képező, kereszt nélküli szarvasfejből álló megjelölés az ő javára Németországban úgy nemzeti, mint nemzetközi védjegyként lajstromozva van.

47 Az OHIM úgy véli, hogy jelen ügyekben a felszólalási osztály határozatai, valamint a harmadik fellebbezési tanács R 213/2001-3. sz. ügyben hozott határozata értelmezi korrekt módon az ütköző ábrás védjegyek összetéveszthetősége fennállásának vagy hiányának mérlegelése során alkalmazandó, az ítélezési gyakorlat által felállított szempontokat.

48 Az OHIM megállapítja először is, hogy jelen ügyben az érintett fogyasztó a közösségi fogyasztó, tekintve, hogy a korábbi védjegy közösségi lajstromozás tárgya. Ugyanakkor, az állandó ítélezési gyakorlat értelmében a lajstromozás megtagadásához, a közösségi védjegy egységes jellegének elvéből következően, elegendő, ha az összetéveszthetőség a Közösség egy részében áll fenn. Következésképpen az összetéveszthetőség spanyol területen való fennállása elegendő a megtámadott védjegybejelentések teljes egészében történő elutasításához.

49 Az OHIM másodsorban az ütköző védjegyekkel érintett árukat hasonlítja össze, és csatlakozik a felperes által az OHIM előtti eljárás során elfogadott állásponhoz, mely szerint az alkalmazás beavatkozó által hangsúlyozott különbségeit nem lehet tekintetbe venni, mivel a bejelentett védjegy által érintett 33. osztályba tartozó áruk, vagyis a „rum, rum alapú likőrök, pálinka”, a „szeszes italok” általánosabb kifejezése alá tartoznak, amely tekintetében a korábbi védjegy lajstromozásra került. Ugyanígy a bejelentett védjegyek által érintett, 32. osztályba tartozó „ásványvizek és szénsavas

vizek, egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek” is belefoglalhatók a korábbi védjegy által érintett „alkoholmentes italok” általánosabb kategóriájába. Következésképpen ez esetben azonos árukról van szó.

- 50 A bejelentett védjegyekkel érintett, 32. osztályba tartozó „szörpök és más készítmények italokhoz” áruk nagyfokú hasonlóságot mutatnak a korábbi védjeggyel érintett alkoholmentes italokkal, mivel a két árukategória rendeltetése azonos, és a piacon közvetlen versenyben állnak egymással. E tekintetben az OHIM megállapítja, hogy az alkoholmentes italok gyártói termékeiket két formában adhatják el, akár fogyasztásra kész végtermékként, akár por vagy folyadék (szörpök és készítmények italokhoz) formájában, amelyhez szénsavas vagy szénsavmentes vizet kell hozzátenni. Ezen utóbbi esetben a létrejövő termék alkoholmentes ital, amely az esetek nagy részében semmiféle különbséget nem mutat a fogyasztásra kész áruhoz képest.
- 51 Az OHIM úgy véli, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy egyes ütköző áruk között fennáll az azonosság, míg a többi áru, amelyeket a fellebbezési tanács nem tekintett azonosnak, jelentős mértékű hasonlóságot mutatnak. Megállapítja továbbá, hogy az ütköző áruk gyakori fogyasztási cikkek.
- 52 Harmadsorban, az ütköző megjelölések összehasonlításával kapcsolatban az OHIM megállapítja, hogy vizuális szinten úgy a korábbi védjegy, mint a bejelentett védjegyek tartalmaznak olyan ábrás elemeket, amelyek lényegében egy körbe rajzolt, szemből ábrázolt szarvasfej megjelenítéséből állnak. A védjegyek eltérnek a megjelenítés stílusában, a megjelenő fej arányában, vagy a glóriával övezett kereszt korábbi védjegyben, az agancsok között való megjelenítését, illetve a bejelentett védjegyekben (T-81/03. és T-103/03. sz. ügyek) a „venado” vagy „venado especial” szóelem hozzátételét, illetve a bejelentett védjegyek körüli szögletes keret hozzátételét tekintve.

- 53 Az OHIM úgy véli, hogy a „venado” vagy „venado especial” szóelemek jelenléte ellenére a bejelentett védjegyekben, vizuális síkon a védjegyek ábrás elemét érzékelik a fogyasztók domináns elemként, elhelyezkedése, jól látható megjelenése és mérete folytán. Továbbá a védjegy szögletes formában, címkeként való elhelyezése, amint az a T-81/03. és T-103/03. sz. ügyek tárgyát képező bejelentett védjegyekre jellemző, szokásos gyakorlat az italágazatban. A korábbi védjeggyel kapcsolatban az OHIM azon az állásponton van, hogy a glóriával övezett kereszt, noha tisztán kivehető, nem foglal el domináns helyet az állatfej megjelenítéséhez képest.
- 54 Hangzásbeli vonatkozásban az OHIM megállapítja, hogy a korábbi védjegyek kizárólag ábrás védjegyek. Következésképpen ha esetleg szóban utalnak rájuk, a beszélgetőpartner számára a rajzot kell szóban leírni ahhoz, hogy a szóban forgó megjelölést azonosítani tudja. Így nem zárható ki, hogy a spanyol vásárlóközönség erre asszociáljon a rajzolt állatfigurára, vagyis a „venadó”-ra (szarvas) történő utaláskor. A bejelentett védjegyekre ugyanakkor lehet szóban hivatkozni a bennük foglalt „venado” és „venado especial” szavak által.
- 55 Fogalmi vonatkozásban az OHIM megjegyzi, hogy a „venado” szót a spanyol fogyasztó olyan állat meghatározásának tekinti, amelynek jellemzői megfelelnek az ábrás elemben megjelenített állat jellemzőinek. A bejelentett védjegyek összbemelésében ezt a szót a spanyol vásárlóközönség nem önálló elemként érzékeli, hanem egyértelműen az ábrás elemhez kapcsolódónak tekinti, amely pedig jelentős szerepet játszik, mivel a bejelentett védjegyek egyetlen szóeleme a megjelenített állatot határozza meg. Ebből következőleg a bejelentett védjegyek ábrás eleme döntő jelentőséggel bír a spanyol fogyasztó észlelése szempontjából.
- 56 E megállapításokra tekintettel az OHIM úgy véli, hogy jelen ügyben az összetéveszthetőség átfogó értékelésének keretén belül az alábbi elemeket kell tekintetbe venni: először is a bejelentett védjegyek ábrás eleme, amelyet a fogyasztó mint figyelmét felkeltő elemet érzékel, mivel a korábbi védjegy által keltett összbemelésben az e védjegyben szereplő glóriával övezett kereszt nem domináns

elem; másodsorban a bejelentett védjegyek „venado” vagy „venado especial” szóelemei, amelyeket a spanyol vásárlóközönség úgy érzékel, hogy azok e védjegyek ábrás eleméhez szorosan kötődnek, hiszen a megjelenített állat e szó által azonosítható; harmadsorban az, hogy az ütköző megjelölésekben közös a fogyasztó figyelmét felkeltő elem, közös az ábrás elemek által keltett fogalomkör, nevezetesen egy kör belsejébe rajzolt, szemből ábrázolt szarvasfej, amely önmagában átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik; negyedsorban az, hogy az ütköző áruk azonosak vagy nagymértékben hasonlóak, és mivel a jelen ügyben gyakori fogyasztási cikkekről van szó, az átlagfogyasztó nem fordít rájuk különösebben nagy figyelmet azok vásárlása során.

- 57 Összességében az OHIM úgy véli, a felszólalási osztályokhoz hasonlóan és a fellebbezési tanács megtámadott határozatokban foglalt értékelésével ellentétben, hogy mivel az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyek ábrás eleme tekintetében nem fog különösebb jelentést tulajdonítani a „venado” szónak, fennáll az összetévesztés veszélye az ütköző megjelölések között, mivel a bejelentett védjegyeket alkotó elemek fogalmi szinten egyértelműen kapcsolódnak egymáshoz.
- 58 Az OHIM kizárólag másodlagos jelleggel kéri a keresetek elutasítását, arra az esetre, amennyiben az Elsőfokú Bíróság helybenhagyja a fellebbezési tanács ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőség hiányára vonatkozó okfejtését.
- 59 Végül pedig, a két közvélemény-kutatás tekintetbevételével kapcsolatban, melyeket a felperes a korábbi védjegyek németországi ismertségének bizonyítása céljából nyújtott be, az OHIM csatlakozik a T-81/03. és T-82/03. sz. ügyekben a fellebbezési tanács és a felszólalási osztályok által elfogadott állásponthez, amely szerint az első dokumentum nem releváns, a másik pedig érvénytelen, mivel nem a megjelölt határidőn belül nyújtották be. Ugyanakkor, a T-103/03. sz. ügyben az OHIM úgy véli, hogy a Németországban 1999-ben végzett közvéleménykutatást (lásd a fenti 12. pontot), mivel egészében a megjelölt határidőn belül került benyújtásra, az Elsőfokú Bíróságnak tekintetbe kell vennie, amennyiben megállapítja, hogy az ütköző védjegyek között spanyol területen nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

- 60 A beavatkozó elutasítja először is a felperes azon megállapítását, mely szerint, mivel a korábbi védjegyek tisztán ábrás védjegyek, az összehasonlítást a bejelentett védjegyek szóelemétől eltekintve kell elvégezni. A beavatkozó álláspontja szerint egy ilyen megközelítés, amely egyáltalában nem vesz tudomást a szóelemekről, eltekint a védjegyek átfogó, megkülönböztető és domináns elemeiket figyelembe vevő, az ítélezési gyakorlat által előírt összehasonlításától.
- 61 A beavatkozó nem gondolja, hogy a fellebbezési tanács túlzott jelentőséget tulajdonított volna a „venado” vagy „venado especial” szavaknak. Egyrészt ezen elemek a bejelentett védjegyek harmadát elfoglalják, és nagy vastagított betűvel vannak szedve, a T-81/03. és T-103/03. sz. ügyek tárgyát képező védjegyek esetében vörös színnel, ezáltal előtérbe kerülnek, meghatározó módon felhíva magukra a fogyasztók figyelmét. Másrészt a korábbi védjegy megkülönböztető képességét gyengíti a számos, szarvasfejet vagy -testet tartalmazó, italok vonatkozásában használt védjegy léte. A szarvasábrát ennél fogva gyakran használt elemnek kell tekinteni, miáltal azt nem sajátíthatja ki egyetlen vállalkozás, amely ezzel szokatlan kiváltsághoz jutna. Mivel ezen okoknál fogva ez az ábra az összehasonlítás céljából csekély jelentőségű, nem tekinthető a bejelentett védjegyek domináns elemének.
- 62 A beavatkozó tagadja az ütköző védjegyek hangzásbeli azonosságát is. Ezzel kapcsolatban arra hivatkozik, hogy az átlagfogyasztó mindig a „venado” vagy „venado especial” szavakat fogja ezen áruk rendelése során használni, függetlenül a palackokon szereplő ábráktól. A felperes áruiról szólva a beavatkozó úgy véli, hogy azokat a német fogyasztó mindannyiszor a „Mast-Jägermeister” megnevezést használva fogja kérni, tekintve a felperes szarvasfejet tartalmazó védjegyének ismertségét, amelyet a felperes által az OHIM-nak benyújtott közvélemény-kutatás is bizonyít. A beavatkozónak nincs tudomása arról, hogyan nevezik meg a spanyol fogyasztók a felperes védjegyét, de úgy véli, valószínűleg ők is a „Mast-Jägermeister” megnevezést használják, vagy pedig a rajzra történő utalással a „cabeza de ciervo” kifejezést, hiszen a „ciervo” szó gyakoribb a spanyol nyelvben, mint a „venado”.

- 63 A Spanyolországon kívüli országokkal kapcsolatban a beavatkozó úgy véli, hogy a „venado” vagy „venado especial” szavakat az átlagfogyasztó nem érti, és nem hozza kapcsolatba a szarvas képével. Következésképpen a bejelentett védjegyeket ezen országokban a fantázia szüleményének fogják tekinteni. A felperes arra hivatkozik továbbá, hogy az OHIM-nál lajstromoztatta a VENADO szóvédjegyet, anélkül hogy a felperes ez ellen felszólalt volna. A felperes ugyancsak nem szólalt fel azon számos szó- és ábrás védjegy lajstromozása ellen, amelyek ugyanezen szót és a szarvasfej-ábrát tartalmazzák, és amelyeket a beavatkozó Spanyolországban lajstromoztatott, amely felszólalásnak meg kellett volna történnie, ha az esetleges összetéveszthetőség csakis ezen állam területére korlátozódna.
- 64 Vizuális szempontból a beavatkozó úgy véli, hogy vitathatatlan különbségek állnak fenn a korábbi védjegy és a bejelentett védjegyek között, melyeket a megtámadott határozatok is megállapítanak. Ezen túl a beavatkozó azt állítja, hogy a bejelentett védjegyek szóeleme az összehasonlítás céljából jelentőséggel bír, tekintettel a szarvasfej megjelenítésének korlátozott megkülönböztető képességére. A „venado” vagy „venado especial” szóelemeket a színes nagybetűk emelik ki, ezáltal még magánál a rajznál is erőteljesebben képesek felkelteni a fogyasztó figyelmét.
- 65 A beavatkozó álláspontja szerint kizárt, hogy a fogyasztók a bejelentett védjegyeket a korábbi védjegy modern változatainak tekintsék, mivel a bejelentett védjegyek nem tartalmazzák Szent Hubertus keresztjét, amelyet a felperes a korábbi védjegy egyértelműen kiemelt elemének tekint, viszont tartalmazznak egy új és jellegzetes elemet: a „venado” vagy „venado especial” szavakat. A beavatkozó emlékeztet rá, hogy a védjegyek modernizált változatai általában azok legjellegzetesebb elemeit tartalmazzák, és az esetleges új elemek nem túl szembetűnőek. Végül pedig az a felperes által hivatkozott tény, hogy maga a beavatkozó is modernizálta védjegyeit, egyáltalában nem bír relevanciával az ütköző védjegyek összetéveszthetősége értékelésének szempontjából.

- 66 Fogalmi szempontból a beavatkozó osztja a fellebbezési tanács álláspontját, mely szerint nem áll fenn fogalmi azonosság, tekintettel főként arra, hogy a korábbi védjegy egy további elemet, a Szent Hubertus-keresztet tartalmazza, míg a bejelentett védjegyek a „venado” vagy „venado especial” szavakat.
- 67 A beavatkozó megállapítja, hogy még ha fennállna is bizonyos fogalmi hasonlóság az ütköző védjegyek között, a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítéletből következik, hogy ez a hasonlóság nem vezethet összetéveszthetőséghez, csak ha a felszólalás alapját képező védjegy különleges, akár benne rejlő, akár a vásárlóközönség körében megszerzett ismertségből adódó megkülönböztető képességgel rendelkezik. Márpedig a korábbi védjegy nem rendelkezik ilyen megkülönböztető képességgel. Egyrészt benne rejlő megkülönböztető képességét korlátozza más védjegyek megléte, amelyek ugyanazon árukat érintenek, és ugyancsak szarvasszerű vagy szarvasábrázolást tartalmaznak, amint azt a beavatkozó bemutatta a fellebbezési tanács előtt, anélkül hogy a felperes azt cáfolta volna. Másrészt a korábbi védjegy ismertsége nem nyert bizonyítást, mivel a felperes által benyújtott közvélemény-kutatásokat elutasították.
- 68 Mindenesetre a beavatkozó emlékeztet arra, hogy az 1999-ben végzett közvélemény-kutatás a kereszt nélküli szarvasfej-ábrázoláson alapult, és nem a korábbi védjegy. Nem bír relevanciával, hogy az említett ábrázolás a felperes nevében védjegyként is lajstromozásra került, mivel erre a védjegyre, amelyet nem használtak fel a felperes felszólalásainak alátámasztására, és amelyre nem hivatkoztak a fellebbezési tanács előtt, az ítélkezési gyakorlat értelmében nem lehet első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt hivatkozni.
- 69 A beavatkozó arra az álláspontra jut, hogy a fellebbezési tanács helyesen ítélte meg úgy, hogy tekintettel az ütköző védjegyek között fennálló különbségekre és a korábbi védjegyek különleges megkülönböztető képességének hiányára, jelen esetben nem áll fenn az összetévesztés veszélye a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 70 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, „ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez”.
- 71 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében összetéveszthetőséget okozhat az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak (az Elsőfokú Bíróság T-104/01. sz., Oberhauser kontra OHIM – Petit Liberto [Fifties] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4359. o.] 25. pontja; lásd ugyancsak, analógia útján a Bíróság C-39/97. sz., Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1988., I-5507. o.] 29. pontját és a C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 17. pontját).
- 72 Ugyanezen állandó ítélkezési gyakorlat értelmében azt, hogy a vásárlóközönség szemszögéből fennáll-e az összetévesztés veszélye, az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, átfogóan kell vizsgálni (analógia útján lásd a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítélet 22. pontját; a fenti 71. pontban hivatkozott Canon-ítélet 16. pontját; a fenti 71. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer-ítélet 18. pontját és a fenti 71. pontban hivatkozott Fifties-ítélet 26. pontját).
- 73 Az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével. A fentiek függvényében nem zárható ki, hogy a fogalmi hasonlóság, amely abból ered, hogy két védjegy megegyező szemantikai tartalmat hordozó képeket használ, összetéveszthetőséget okozzon abban az esetben, ha a

korábbi védjegy, önmagában rejlő módon vagy a piacon való ismertsége miatt, különös megkülönböztető képességgel rendelkezik (analógia útján lásd a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítélet 23. és 24. pontját).

74 Ez az átfogó értékelés bizonyos kölcsönös függőséget tételez fel a figyelembe vett tényezők, különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (analógia útján lásd a fenti 71. pontban hivatkozott Canon-ítélet 17. pontját; a fenti 71. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer-ítélet 19. pontját és a fenti 71. pontban hivatkozott Fifties-ítélet 27. pontját).

75 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az játszik meghatározó szerepet, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. A fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként annak részleteit (az Elsőfokú Bíróság fenti 71. pontban hivatkozott Fifties-ítéletének 28. pontja és a T-355/02. sz., Mühlens kontra OHIM – Zirh International [ZIRH] ügyben 2004. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-791. o.] 41. pontja; analógia útján lásd a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítélet 23. pontját és a fenti 71. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer-ítélet 25. pontját]. Ezen átfogó értékelés során az érintett áruk fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztók. Egyébiránt figyelembe kell venni, hogy az átlagos fogyasztónak ritkán adódik arra lehetősége, hogy a különböző védjegyeket közvetlenül összehasonlítsa, így kénytelen az azokról alkotott tökéletlen emlékképre hagyatkozni. Tekintettel kell lenni arra is, hogy az átlagos fogyasztó figyelme változó lehet a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően (analógia útján lásd a fenti 71. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer-ítélet 26. pontját és a fenti 71. pontban hivatkozott Fifties-ítélet 28. pontját).

76 Ezenfelül a közösségi védjegynek a 40/94 rendelet 1. cikke (2) bekezdésében szabályozott egységes jellegéből következik, hogy valamely korábbi közösségi védjegy valamennyi tagállam területén azonos védelmet élvez. A korábbi közösségi védjegyek

alapján tehát fel lehet szólalni valamennyi későbbi, a védelmüket érintő védjegybejelentéssel szemben, akár a Közösség területe egy részének a fogyasztóiban keltett képre alapozva. Ebből következően a 40/94 rendelet 7. cikke (2) bekezdésében foglalt elv, amely szerint valamely védjegy lajstromozásának elutasításához elegendő, hogy a feltétlen kizáró ok csak a Közösség egy részében álljon fenn, ennek megfelelően ugyanígy alkalmazható a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti viszonylagos kizáró ok esetén (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 59. pontja; a fenti 75. pontban hivatkozott ZIRH-ügyben hozott ítélet 35. és 36. pontja, a T-117/03–T-119/03. sz. és T-171/03. sz., New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPOORT, NLJEANS, NLACTIONE et NLCollection] ügyben 2004. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3471. o.] 34. pontja, valamint a T-185/03. sz., Fusco kontra OHIM – Fusco International [ENZO FUSCO] ügyben 2005. március 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., II-715. o.] 33. pontja.

77 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett 40/94 rendelet alapján kell értékelni, nem pedig valamely tagállami korábbi határozathozatali gyakorlata szerint (az Elsőfokú Bíróság T-130/01. sz., Sykes Enterprises kontra OHIM [REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS] ügyben 2002. december 5-én hozott ítéletének [EBHT 2002., 5179. o.] 31. pontja; a T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 61. pontja és a T-117/02. sz., Grupo El Prado Cervera kontra OHIM – Héritiers Debuschewitz [CHUFAPIT] ügyben 2004. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2073. o.] 57. pontja).

78 A fenti megfontolások fényében el kell végezni egyrészt az érintett áruk, másrészt az ütköző megjelölések összehasonlítását. E tekintetben pontosítani kell, hogy a felszólalási osztálynak a fellebbezési tanács és az OHIM által hivatkozott (ezekre vonatkozóan lásd a fenti 45. és 47. pontot) és többek között a beavatkozó által bejelentett és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőség tárgyában hozott határozatai e vizsgálat szempontjából nem relevánsak, mivel legfeljebb az OHIM bizonyos döntési gyakorlatát mutatják be, amelyet az Elsőfokú Bíróságnak éppen a fenti pontban bemutatott ítélkezési gyakorlat értelmében nem kell tekintetbe vennie.

– A T-103/03. sz. ügyben szereplő korábbi védjegyekről

- 79 A T-103/03. sz. ügy tárgyát képező felszólalása alátámasztásául a felperes a fenti 5., illetve 9. pontban említett két közösségi védjegyre hivatkozott. Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a második korábbi védjegy olyan címkére hasonlít, amely főelemként ugyanazon szarvasfej-ábrázolást tartalmazza, mint amely a korábbi védjegyben megjelenik. Egyéb elemekkel is kiegészül, így az érintett áru „jägermeister” megnevezésével, a felperes nevével és címével, valamint az áru fogyasztására vonatkozó, angol nyelvű használati utasítással („serve cold – keep on ice”).
- 80 Ilyen körülmények között úgy a felszólalási osztály, mint a fellebbezési tanács helyesen összpontosítja vizsgálatát az ezen ügy tárgyát képező bejelentett védjegy és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőségre. Ugyanis amennyiben megállapítást nyer, hogy az összetévesztés veszélye fennáll az ugyanezen ügy tárgyát képező bejelentett védjegy és a korábbi védjegy között, nem szükséges többé tekintetbe venni a második korábbi védjegyet. Ugyanígy, ha ezen összetéveszthetőség hiánya nyer megállapítást, ez *a fortiori* vonatkozik a második korábbi védjegyre is, amely, a korábbi védjegyben is szereplő szarvasfej képén túl, a fenti pontban hivatkozott további elemeket is tartalmaz, amelyek még inkább megkülönböztetik az ezen ügy tárgyát képező bejelentett védjegytől. E tekintetben ugyancsak meg kell állapítani, hogy a T-103/03. sz. ügyben benyújtott keresetlevelében maga a felperes is a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy közötti hasonlóságokra összpontosított.
- 81 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság vizsgálatát, a T-103/03. sz. ügyben ütköző megjelölések vonatkozásában is, az ezen ügy tárgyát képező védjegy és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőségre összpontosítja.

– Az érintett vásárlóközönségről

82 Meg kell állapítani, hogy a bejelentett védjegyek – alkoholtartalmú vagy alkoholmentes – italokra vonatkoznak. Ilyen áruk szerepelnek a korábbi védjegy által érintett áruk között is. Mivel az italok, akár alkoholtartalmú, akár alkoholmentes italokról legyen szó, gyakori fogyasztási cikkek, a megtámadott határozatok helyesen állapították meg, hogy az érintett vásárlóközönséget a nagyközönség, vagyis az átlagfogyasztók alkotják.

83 Ezen túl, lévén a korábbi védjegy közösségi védjegy, az összetéveszthetőség vizsgálata szempontjából releváns terület az Európai Unió egész területe. Ugyanakkor vitathatatlan, hogy a bejelentett védjegyeket alkotó „venado” és „venado especial” szavak spanyol szavak, amelyek jelentését kizárólag a spanyol nyelvű fogyasztó érzékeli. A bejelentett védjegyek és korábbi védjegy közötti összetéveszthetőség spanyolországi értékelésének tehát különleges jelentősége van jelen ügy szempontjából. Ugyanis ha bebizonyosodik, hogy a bejelentett védjegyek és a korábbi védjegy között nem áll fenn az összetévesztés veszélye Spanyolországban, ezen megállapítás *a fortiori* érvényes lesz a többi tagállam átlagfogyasztói vonatkozásában is, akik nem értik a bejelentett védjegyekkel érintett védjegyek szóelemeinek jelentését. Ugyanakkor, a fenti 76. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, az ütköző védjegyek közötti összetévesztés veszélyének fennállása Spanyolországban elegendő ok a szóban forgó védjegybejelentések elutasítására, anélkül hogy szükséges lenne annak vizsgálata, hogy az összetévesztés ezen veszélye az Európai Unió többi részében is fennáll-e.

84 Következésképpen az összetéveszthetőség vizsgálatát annak vizsgálatával kell kezdeni, hogy a spanyol vásárlóközönség miként érzékeli az ütköző védjegyeket.

– Az áruk összehasonlításáról

85 A fellebbezési tanács úgy vélte, és ezt a felek nem cáfolták, hogy egyes, az ütköző védjegyekkel érintett áruk azonosak. Ez vonatkozik a bejelentett védjeggyel érintett,

32. osztályba tartozó „ásványvizek és szénsavas vizek, egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek” árukra; amelyek alkoholmentes italok, ennél fogva azonosak a korábbi védjeggyel érintett, ugyanezen osztályba tartozó „alkoholmentes italokkal”. Ugyanígy a bejelentett védjegyekkel érintett és a 33. osztályba tartozó „Rum, rum alapú likőrök, pálinka” áruk azonosak a korábbi védjeggyel érintett, ugyanezen osztályba tartozó „szeszes italokkal” (a T-81/03. és T-103/03. sz. ügyekben megtámadott határozatok 23. pontja; a T-82/03. sz. ügyben megtámadott határozat 20. pontja).

86 A fellebbezési tanács nem foglalt kifejezetten állást a bejelentett védjegyekkel érintett és 32. osztályba tartozó többi áru, nevezetesen a „szörpök és más készítmények italokhoz” korábbi védjeggyel érintett árukkal történő összehasonlításának tárgyában. A fellebbezési tanács ugyanakkor nem vonta kétségbe a felszólalási osztály értékelését, mely szerint a bejelentett védjegyek által érintett ezen áruk és az ugyancsak a 32. osztályba tartozó és a korábbi védjegy által érintett alkoholmentes italok hasonlóak. A felperes és az OHIM egyetért abban, hogy ezen áruk nagyon hasonlóak, míg a beavatkozó válaszbeadványában nem foglalt állást e kérdésben. Ugyanakkor a beavatkozó a tárgyalás során elismerte a fenti áruk hasonlóságát. Meg kell állapítani ugyanis, hogy a szóban forgó áruk jelentős mértékű hasonlóságot mutatnak, mivel, amint azt az OHIM helyesen megállapította, elegendő a bejelentett védjegyekkel érintett árukat akár szénsavas, akár szénsavmentes vízzel felengedni ahhoz, hogy fogyasztásra kész alkoholmentes italokat kapjunk, amelyeknek így azonos a rendeltetésük, és közvetlen versenyhelyzetben állnak egymással a piacon.

87 Meg kell tehát állapítani, hogy az ütköző védjegyekkel érintett áruk nagyrészt azonosak, fennmaradó részben pedig nagyon hasonlóak.

– A megjelölések összehasonlításáról

88 A megtámadott határozatokban a fellebbezési tanács megállapította, hogy a bejelentett védjegyek és a korábbi védjegy között a Közösség egyetlen részében

sem áll fenn az összetévesztés veszélye, annak ellenére, hogy az ütköző védjegyekkel érintett egyes áruk azonosak, illetve „nyilvánvaló hasonlóság” van közöttük. E megállapítást a fellebbezési tanács az ütköző ábrás védjegyek közötti „nyilvánvaló és szembeötlő” különbségekre alapozta, például hogy a bejelentett védjegyekben nem szerepel a glóriával övezett Szent Hubertus-kereszt, amely a szarvasfejhez hasonló mértékben hívja fel a fogyasztó figyelmét, hogy a szarvasfejábrázolások eltérőek, valamint hogy a bejelentett védjegyekben egy stilizált és színes szóelem („venado” vagy „venado especial”) is jelen van. E különbségekre tekintettel a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy az ütköző védjegyeket vizuálisan különbözőeknek kell tekinteni (a T-81/03. sz. ügyben megtámadott határozat 25., 26., 28. és 34. pontja; a T-82/03. sz. ügyben megtámadott határozat 22., 23., 25. és 30. pontja; valamint a T-103/03. sz. ügyben megtámadott határozat 25., 26. és 31. pontja).

89 Hangzásban az ütköző védjegyek ugyancsak különbözőek, mivel csak a bejelentett védjegyek tartalmaznak egy szóelemet is. A T-81/03. és T-82/03. sz. ügyekben megtámadott határozatokban a fellebbezési tanács úgy vélte továbbá, hogy a felszólalási osztályok tévesen vélték úgy, hogy a bejelentett védjegyek szóelemét Spanyolországban e megjelölések ábrás elemével hozzák kapcsolatba. E tekintetben a fellebbezési tanács, olyan érvből kiindulva, amelyet a felperes maga terjesztett elő a felszólalási osztály előtt, megállapította, hogy valószínűbb, hogy a vásárlóközönség a korábbi védjegyet hangzásban a Jägermeister szóra és egyben védjegyre, mint a „cerf” vagy „VENADO” védjegyre történő utalásként érzékeli (a T-81/03. sz. ügyben megtámadott határozat 28. és 34. pontja; a T-82/03. sz. ügyben megtámadott határozat 25. és 30. pontja; a T-103/03. sz. ügyben megtámadott határozat 26. és 31. pontja).

90 A fellebbezési tanács ugyancsak megállapította, hogy az ütköző védjegyek nem mutatnak jelentős fogalmi hasonlóságot. Ugyanis noha az őket közelítő fogalmat meg lehet jelölni a „szarvasfej”-jel, a többi elem jelenléte, mint a Szent Hubertus-kereszt a korábbi védjegyben és a „venado” vagy „venado especial” szóelem a bejelentett védjegyekben, fogalmilag megkülönbözteti őket (a T-81/03. sz. ügyben megtámadott határozat 34. pontja; a T-82/03. sz. ügyben megtámadott határozat 30. pontja; a T-103/03. sz. ügyben megtámadott határozat 31. pontja).

- 91 Ezen összehasonlításokon túl a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy, a szarvasfej-motívum megkülönböztető képessége csekély, mivel gyakorta használatos italok egy körének leírására, amit bizonyít a beavatkozó által hivatkozott nyolc közösségi védjegyrajstromozás, valamint a fellebbezési tanács által az Egyesült Királyság védjegyrajstromában végzett kutatás (a T-81/03. sz. ügyben megtámadott határozat 27. és 34. pontja; a T-82/03. sz. ügyben megtámadott határozat 24. és 30. pontja; a T-103/03. sz. ügyben megtámadott határozat 32. pontja).
- 92 A vizuális összehasonlítással kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy úgy a bejelentett védjegyek, mint a korábbi védjegyek tartalmaznak ábrás elemeket, melyek többek között egy kör belsejébe, szemből rajzolt szarvasfej-ábrázolásból állnak. Ez a közös ábrás elem domináns helyet foglal el az ütköző megjelölésekben, szembeötlő megjelenése és mérete folytán. Ezt a megállapítást nem vonja kétségbe sem az, hogy a bejelentett védjegyekben ezen ábrás védjegy elvontabb és színes, sem az, hogy a kör vonala, melyen belül ez az elem elhelyezkedik, fogazott. A bejelentett védjegyek szóelemei, ezek közül kettő szögletes keretben való elhelyezése és a korábbi védjegyben szereplő, glóriával övezett kereszt nyilvánvalóan olyan jól látható elemek, amelyek az ütköző megjelöléseket vizuális szinten megkülönböztetik egymástól. Ugyanakkor ezek nem domináns elemek a megjelölések közös ábrás eleméhez, vagyis egy kör belsejébe, szemből rajzolt szarvasfej-ábrázoláshoz képest. Tekintettel ezen elemek összességére, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, ellentétben a fellebbezési tanács álláspontjával, hogy az ütköző védjegyek jelentős vizuális hasonlóságot mutatnak.
- 93 A fellebbezési tanács azon megállapítása is téves, mely szerint a szóban forgó védjegyek hangzásban még a spanyol fogyasztók vonatkozásában is különböznek egymástól.
- 94 Meg kell állapítani ugyanis, hogy a korábbi védjegy tisztán ábrás védjegy. Mindhárom bejelentett védjegy tartalmazza a „venado” szót, amelyet hangzásban kétségkívül e védjegyek ábrás részével hoz kapcsolatba a spanyol nyelvű fogyasztó. Jelentése által e szót ugyanezen fogyasztó a korábbi védjegyhez is társíthatná, vagy

használhatná annak leírására, mivel az nem tartalmaz szóelemet. A felszólalási osztályok arra a következtetésre jutottak, főként ezen okok folytán, hogy az ütköző megjelölések között Spanyolország egész területén hangzásbeli azonosság vagy hasonlóság áll fenn.

95 A megtámadott határozatokban a fellebbezési tanács elutasította ezt a megállapítást, tekintettel többek között arra, hogy a korábbi védjegy nem rendelkezik olyan hangsúlyos szóelemmel, mint a bejelentett védjegyek („venado”, „venado especial”). A T-81/03. és T-82/03. sz. ügyekben megtámadott határozatokban a fellebbezési tanács ugyancsak olyan érvből indult ki, amelyet a felperes maga terjesztett elő a felszólalási osztályok előtt, mely szerint valószínűbb, hogy a korábbi védjegyet még Spanyolországban is inkább a Jägermeister védjegyre, semmint egy „cerf” vagy „VENADO” védjegyre történő utalásként érzékelik a fogyasztók.

96 E megállapítások nem megalapozottak. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a „jägermeister” szó nem szerepel a korábbi védjegyben, csupán a második korábbi védjegyben, amelyre a felperes nem hivatkozott a T-81/03. és T-82/03. sz. ügy tárgyát képező felszólalásainak alátámasztására. Ilyen körülmények között nincs egyetlen ésszerű érv sem, amiért a spanyol nyelvű fogasztó hangzásban a korábbi védjegyet inkább a „jägermeister” szóhoz, mint a „cerf” vagy „venado” szavakhoz társítaná, amelyek megfeleltethetők a korábbi védjegy domináns ábrás elemének. Ez nem lenne másképp, ha esetlegesen megállapítást nyerne, hogy a korábbi védjegy jó hírnévnek örvend a spanyol területen. A felperes érvelése a felszólalási osztály előtt, amelyre a fellebbezési tanács hivatkozott, éppen ezen jó hírnév megállapítására irányult, mégpedig Németországban és az Európai Unió többi országában, beleértve Spanyolországot, nem pedig hangzásbeli különbség felállítására az ütköző védjegyek között, amint azt, tévesen, a fellebbezési tanács állította. Márpedig meg kell állapítani mindenekelőtt, hogy a felperes nem nyújtott be egyetlen bizonyítékot sem a korábbi védjegy Európai Unió Németországon kívüli területén megszerzett jó hírnevének alátámasztására. Továbbá a fellebbezési tanács nem ismerte el a korábbi védjegy

spanyolországi jó hírnevének meglétét. Végezetül, időközben maga a felperes is letett ezen érvéről, mivel a keresetlevelekben csupán a korábbi védjegy németországi jó hírnévére hivatkozott, és a tárgyalás során kijelentette, hogy e védjegy spanyolországi jó hírnévére egyáltalában nem hivatkozik.

- 97 Mindenesetre pusztán az a tény, hogy egy spanyol nyelvű fogyasztó ismeri a felperes árujának Jägermeister megnevezését, még nem akadályozza meg abban, hogy ezen áru jusson eszébe, ha egy „venado” likórról akar beszélni, azaz olyan kifejezést használva, amelyet inkább a korábbi védjegyben szereplő ábrára, semmint egy eltérő árura történő utalásként lehet érteni. Ez annál is valószínűbb, mert a „jägermeister” szó kiejtése egy spanyol nyelvű fogyasztó számára nem evidens, ami ebben az országban még inkább valószínűsíti, hogy a korábbi védjegy leírásával a felperes árujára utal.
- 98 A fenti megállapításokat nem kérdőjelezi meg a beavatkozó azon megállapítása, mely szerint a spanyol fogyasztó a korábbi védjegyben szereplő állatra utalva inkább a „ciervo” szót használja, amely állítólag gyakoribb a spanyol nyelvben, mint a „venado” szó. Még ha fel is tételezzük, hogy ez az eset áll fenn, a beavatkozó nem vitatja, hogy a spanyol „venado” szó a korábbi védjegyben megjelenő állatot is jelöli. Ennélfogva e szó ezen utóbbi védjegyet is a fogyasztó eszébe juttathatja.
- 99 Az „especial” jelző „venado” szóhoz történő illesztése a T-103/03. sz. ügy tárgyát képező bejelentett védjegy esetében nem vezethet más megállapításhoz ebben az ügyben. Bizonyos ugyanis, hogy a spanyol fogyasztó ezt a minősítést másodlagos és kiegészítő elemnek tekinti. Egyrészt a „venado” szó alatt, és sokkal kisebb betűtípussal jelenik meg. Másrészt spanyol jelentése (speciális) által a fogyasztó a VENADO ESPECIAL védjegyet hordozó árut a VENADO védjeggel megjelölt áruk jellegzetességeit és minőségét tekintve módosított változataként észleli.

- 100 Fogalmi szinten a bejelentett védjegyek ábrás védjegyének alapját képező fogalom úgy foglалható össze, mint egy kör vagy medál belsejébe előlnézetből rajzolt szarvasfej. E védjegyek szóeleme egyáltalán nem módosít ezen a fogalmon a spanyol vásárlóközönség vonatkozásában, amely a „venado” vagy „venado especial” szót nem önállóan, hanem az ábrás elemre történő közvetlen hivatkozásként érzékeli. Ugyanezen fogalmi kör képezi lényegében a korábbi védjegy alapját. Következésképpen az ütköző védjegyeket fogalmi szinten hasonlóaknak kell tekinteni.

– Az összetéveszthetőség átfogó értékeléséről

- 101 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésével kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, ellentétben a megtámadott határozatokban foglalt megoldással, hogy tekintettel arra, hogy az érintett áruk nagy részben azonosak, a fennmaradó részben pedig nagyon hasonlóak, valamint arra, hogy a spanyol átlagfogyasztó tekintetében az ütköző védjegyek között vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságok állnak fenn, a köztük mutatkozó különbségek nem elegendőek ahhoz, hogy az összetéveszthetőséget el lehessen vetni a fent említett releváns fogyasztóközönség észlelése szempontjából.
- 102 Különösen a megjelölések közötti vizuális különbségek magukban nem elegendőek ahhoz, hogy az érintett vásárlóközönség tudatában bármiféle összetéveszthetőséget kizárjanak.
- 103 Először is, mivel az átlagfogyasztó valamely védjegynek csupán tökéletlen képét őrzi az emlékezetében, nem lehet úgy tekinteni, hogy emlékezni fog a szóban forgó védjegyek ábrás részleteire, mint amilyen a szarvasfej többé-kevésbé realiztikus stílusa, a szarvasagancs mérete, vagy az állatfejet keretező kör sima vagy fogazott jellege.

- 104 A színek jelenléte a bejelentett védjegyekben lényegében elveszíti a jelentőségét a korábbi védjeggyel történő összehasonlítás szempontjából, azon ténynél fogva, hogy ezen utóbbi fekete-fehér ábra. Így, összehasonlítva a bejelentett védjegyekkel, az átlagfogyasztó ésszerűen gondolhatja, hogy e védjegyek csupán a korábbi védjegyek színes változatai.
- 105 A keresztet, amely a korábbi védjegyben megjelenik a szarvasagancs között, noha egyértelműen látható, a spanyol nyelvű átlagfogyasztó nem fogja domináns elemként érzékelni (lásd a fenti 92. pontot).
- 106 A T-81/03. és T-103/03. sz. ügyek tárgyát képező bejelentett védjegyek szögletes keretét sem lehet kellően megkülönböztető elemnek tekinteni. Amint a felperes és az OHIM azt helyesen megállapítják, ez a keret másodlagos elem, amely az érintett védjegyeknek címkejelleggel kölcsönöz. Ráadásul, azon ténynél fogva, hogy az italokat gyakran palackban árusítják, a védjegy szögletes keretben, címke módjára való feltüntetése meglehetősen szokásos gyakorlat az italágazatban.
- 107 Végezetül, amint a fentiekben megállapítást nyert, a kizárólag a bejelentett védjegyekben megjelenő szóelemeket („venado”, „venado especial”) a spanyol átlagfogyasztó e védjegyek ábrás részére történő közvetlen utalásként fogja fel. Ennélfogva csupán e két elem nem elégséges ahhoz, hogy a bejelentett védjegyeket a korábbi védjegyű Spanyolországban megkülönböztesse, mivel a spanyol fogyasztó a korábbi védjegyben ugyancsak megtalálja az általa „venadó”-nak nevezett állat képét.
- 108 Másodsorban, és mindenekelőtt, a szóban forgó védjegyek közötti vizuális különbségeket kiegyenlíti az áruk nagy részének azonossága, illetve a többi érintett áru hasonlósága, valamint az említett védjegyek hangzásbeli és fogalmi hasonlósága az érintett spanyol nyelvű közönség vonatkozásában.

109 Az ütköző védjegyek spanyolországi összetéveszthetősége fennállására vonatkozó megállapítást nem vonja kétségbe a beavatkozó arra vonatkozó érve (lásd a fenti 63. pontot), mely szerint ő közösségi szóvédjegyeként lajstromoztatta a „venado” szót, anélkül hogy a felperes ez ellen felszólalt volna. Függetlenül ezen – első ízben az Elsőfokú Bíróság előtt előterjesztett – tényelem elfogadhatóságának kérdésétől, elegendő azt megállapítani egyrészt, hogy az az egyszerű tény, hogy a felperes nem szólalt fel egy védjegy lajstromozásával szemben, még nem akadályozza meg, hogy egy másik védjegy lajstromozásával szemben ugyanakkor felszólaljon. Másrészt és mindenekelőtt, mivel az ütköző védjegyek közötti hangzásbeli hasonlóság csupán az összetéveszthetőség átfogó értékelése során tekintetbe veendő elemek egyikét érinti, a bejelentett védjegyek és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőség nem kizárt még abban az esetben sem, ha elismerést nyer, hogy az összetévesztés veszélye, hangzásbeli hasonlóságuk ellenére, nem áll fenn a korábbi védjegy és a VENADO szóvédjegy között.

110 A beavatkozó megtámadott határozatokban foglalt érvét, mely szerint a szarvas- vagy szarvasfej-ábrázolás megkülönböztető képessége csekély, mivel ezen ábrák gyakorta használatosak az italágazatban, ugyancsak el kell utasítani. Függetlenül attól a kérdéstől, hogy a beavatkozó által hivatkozott nyolc védjegy és a fellebbezési tanács által az Egyesült Királyság védjegylajstromában végzett spontán kutatás elégséges-e ilyen következtetés levonásához, meg kell állapítani, hogy jelen ügyben nem egy szarvas általános fogalma közelíti egymáshoz az ütköző védjegyeket, hanem egy specifikusabb fogalom, amely medál alakban egy körben szemből rajzolt szarvasfej ábrázolásában ölt formát. Márpedig a beavatkozó által hivatkozott nyolc közösségi védjegy közül csupán háromban közös ez a specifikusabb fogalom. Ezek a 86439., 164392. és 163311. számon lajstromozott védjegyek, melyek közül a két utóbbi nyilvánvalóan kapcsolódik egymáshoz, mivel ugyanazon árut, az ANTLER márkájú sört jelölik. Továbbá a 86439. számon lajstromozott védjegy igen különbözőnek tűnik a jelen ügyben ütköző védjegyeiktől, mivel a szarvasfejet magában foglaló és egy további, szabálytalan és fantázia szülte keretbe illesztett kör és a védjegy tartalmaz egy domináns szóelemet, a „contri” szót, amely arányaiban sokkal nagyobb betűvel van szedve, és semmiféle szemantikai kapcsolatban nincs a védjegy ábrás részével. A fentiek fényében, és tekintettel a szarvas vagy szarvasfej, valamint az – alkoholos

vagy alkoholmentes – italok közötti szemantikai kapcsolat hiányára, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a körben, szemből rajzolt szarvasfej-ábrázolás tagadhatatlanul rendelkezik legalább átlagos megkülönböztető képességgel italok megjelölése vonatkozásában.

- 111 Végezetül el kell utasítani a beavatkozónak a szarvas-ábrázolás különleges megkülönböztető képességének hiányára vonatkozó, a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítéletből eredő érvét. Ebben az ügyben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a pusztá gondolati képzettársítás, amellyel a vásárlóközönség két védjegyet hasonló jelentéstartalmuk következtében egymáshoz kapcsolhat, önmagában nem elegendő alap annak megállapítására, hogy fennáll az összetévesztés veszélye olyan védjegyek között, melyek közül az egyik szóösszetételből és ábrából, míg a másik egy ábrából áll, és nem különösebben ismert a vásárlóközönség körében (a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítélet 11. és 25. pontja). A Bíróság bemutatta, hogy ilyen összetéveszthetőség csak akkor ismerhető el, ha a korábbi védjegy különleges, akár benne rejlő, akár a közönség körében való ismertségéből következő megkülönböztető képességgel rendelkezik (a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítélet 24. pontja). Márpedig meg kell állapítani, hogy jelen ügyben a bejelentett védjegyekben szereplő szóelem („venado” és „venado especial” Spanyolország területe vonatkozásában közvetlen utalással bír a védjegyekben szereplő ábrára, míg a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ügyben a bejelentett védjegy részét képező „sabèl” szó nem mutatott semmiféle szemantikai kapcsolatot az őt kísérő szökellő párduccal. Továbbá a fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ügynek helyt adó ítéletben a két ütköző védjegy ábrás részeinek szemantikai egyezése arra a tényre korlátozódott, hogy a védjegyekben szereplő mindkét állat, egy gepárd, illetve egy puma, a nagymacskák családjába tartozik, és a rájuk olyannyira jellemző szökellő pózban ábrázolták őket (Jacobs főtanácsnok fenti 43. pontban hivatkozott SABEL-ítélethez kapcsolódó indítványának [EBHT 1997., I-6193. o.] 3., 4. és 13. pontja). Ugyanakkor, amint az fentebb megállapítást nyert, jelen ügyben az ütköző védjegyek között számos hasonlóság van, ami túlmutat a természetből vett, ennél fogva nem képzelet szülte elemek pusztá egyezésén. Emlékeztetni kell többek között arra, hogy az ütköző védjegyek mindegyike ugyanazon állat (szarvas) részleges képét tartalmazza, és valamennyi esetben az állat ugyanazon testrésze, vagyis feje az agancsral és nyakkal, szemből, egy kör belsejében helyezkedik el.

- 112 A fent kifejtett gondolatok összességének fényében a felperes által hivatkozott első jogalapnak helyt kell adni, következésképpen a megtámadott határozatokat hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy szükséges lenne a felperes többi érvének, vagyis hogy az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyeket a korábbi védjegy modernizációjának tekinti, és hogy a védjegy állítólag jó hírnévvel rendelkezik Németországban, illetve a felperes által hivatkozott második, a 40/94 rendelet 73. cikkének megsértéséből eredő jogalapjának vizsgálata.

A költségekről

- 113 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanakkor, ugyanezen cikk 3. §-a első albekezdése értelmében kivételes okból az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását.
- 114 Jelen ügyben a beavatkozó peresztes lett, mivel a megtámadott határozatokat, a felperes kérelmének megfelelően, hatályon kívül kell helyezni. Ugyanakkor a felperes nem azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére, hanem az OHIM-ot.
- 115 E tekintetben meg kell állapítani, hogy noha az OHIM támogatta a felperes által előterjesztett első kérelmet, őt a részéről felmerült költségek viselésére kell kötelezni, mivel a megtámadott határozatok az OHIM fellebbezési tanácsától származnak (a fenti 23. pontban hivatkozott BIOMATE-ügy 97. pontja).

- 116 A beavatkozó új kérelmével kapcsolatban, amelyet a tárgyalás során terjesztett elő, és amely arra irányul, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a megtámadott határozatokat, az OHIM-ot kötelezze a beavatkozó részéről felmerült költségek viselésére, meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a felek a tárgyalás során előterjeszhetnek a költségekre vonatkozó kérelmet akkor is, ha ezt a korábbiakban nem tették meg (a Bíróság 113/77. sz., NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben 1979. március 29-én hozott ítélete [EBHT 1979., 1185. o.] és Warner főtanácsnok ezen ítélethez kapcsolódó indítványa [EBHT 1979., 1212. és 1274. o.]; valamint az Elsőfokú Bíróság T-214/04. sz., Royal County of Berkshire Polo Club kontra OHIM – Polo/Lauren [ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB] ügyben 2006. február 21-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-239. o.] 54. pontja). Következésképpen e kérelem elfogadható.
- 117 Az Elsőfokú Bíróság úgy véli ugyanakkor, hogy az OHIM saját fellebbezési tanácsa által hozott határozatokkal kapcsolatos álláspontja nem tekinthető kivételes oknak, amely igazolhatná a költségeknek az eljárási szabályzat 87. cikke 3.§-ának első albekezdésében foglalt megosztását. Ugyanis, amint az a fenti 24–29. pontban megállapítást nyert, az OHIM-tól nem várható el, hogy módszeresen védje a fellebbezési tanácsok valamennyi megtámadott határozatát, és csatlakozhat a felperes kérelméhez. Az OHIM ezen álláspontja ennél fogva nem veszélyeztetheti a beavatkozó jogos bizalmát. Az e tekintetben a fenti 22. pontban idézett, a beavatkozó által hivatkozott Vedial kontra OHIM ítélet nem releváns. Ezen ítélet 36. pontjában a Bíróság kizárólag a fellebbezési tanács előtt nyertes fél jogos bizalmára hivatkozott, miszerint az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás célja az, hogy – a 40/94 rendelet 63. cikke (2) bekezdésének megfelelően – megvizsgálja a fellebbezési tanács határozatának jogszerűségét. Ezen jogos bizalom jelen ügyben nem sérült, mivel az Elsőfokú Bíróság e vizsgálat során az OHIM álláspontjától függetlenül járt el. Következésképpen el kell rendelni, hogy a beavatkozó viselje saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2002. december 19-i határozatait (R 412/2002-1. és R 382/2002-1. sz. ügy), valamint 2003. január 14-i határozatát (R 407/2002-1. sz. ügy).**

- 2) Az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezi a felperes részéről felmerült költségek viselésére.**

- 3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. december 14-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

M. Vilaras

hivatalvezető

elnök